

بانوی حصیرباف آببخشی از رفاقتش
با برگ‌های سبز نخل می‌گوید

هنر اجدادی

تنها ۶ یا هفت سال داشت که برای نخستین بار برگ‌های خیس‌خورده نخل را در دست گرفت و در عالم کودکی خود به دست‌های مادر بزرگ و مادرش خیره شد که تند تند برگ‌ها را در هم می‌تنیدند و به اصطلاح اهالی محل «پیش»‌ها را به هم می‌بافتند. تا تک یا بل بچینند. انگار این هنر به صورت ذاتی در وجودش موج می‌زد، چون خیلی زود توانست رد حرکت دست‌های آن‌ها را روی برگ‌های نخل در ذهنش ذخیره کند و نخستین تک را ببافد. بدون تردید این کار فقط از دختری که از هوش و ذوق بالایی برخوردار است، برمی‌آید.

